

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Σκαπτομένου αγροῦ τινος ἐν Σάμῳ παρὰ τὴν Γλυφάδα, εὐρέθη ἀγαλμα οὐ λείπουν ἡ κεφαλὴ καὶ οἱ πόδες. Ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι Σάμῳ περιγραφῆς αὐτοῦ ἦν κατοπτρῶς ἀνατυπούμεν, κατὰ δὴλον γίνεται ὅτι ὑπάγεται εἰς τὸν κοινὸν τύπον τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων τοῦ Ἀπόλλωνος. Τὸ ἀγαλμα τοῦτο, ὅπερ μετενέχθη εἰς τὸ δημόσιον ἀρχαιοφυλακεῖον, ἔχει κατὰ τὴν Σάμον «τὰς χεῖρας τεταμένas πρὸς τοὺς μηρούς καὶ τὰς πυγὰς συνεσφιγμένas, τὸν ἀριστερὸν πόδα προέχοντα ὀλίγον τοῦ δεξιού· ἡ δὲ κεφαλὴ ὡς ἐκ τῶν ὠμοπλατῶν φαίνεται θὰ ἤτένιζε πρὸς ἀριστερά (;) Κάτωθεν τοῦ ἰσχίου τοῦ ἀριστεροῦ μηροῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μέρους καὶ πρὸς τὸ γόνυ εἶνε γεγραμμένοι ἐν δυοὶ σειραῖς κατὰ μήκος καὶ διὰ γραμμάτων ἀκανονίστων καὶ πως ἐφθαρμένων αἱ λέξεις. «Λεύκιος ἀνέθηκεν — τῷ Ἀπόλλωνι».

— Διὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολιτικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος, ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενοῦς κ. Ἰωάννου Δημητρίου 9 κιβώτια περιέχοντα διάφορα ἀντικείμενα ἀρχαίας τέχνης, ἥτοι ἀνάγλυφα, ἀγαλμάτια μαρμάρινα, ληκύθους, χάλκινα ἀγαλμάτια καὶ ἄλλα ἰδιῶς μικρὰς ἀξίας, ὅπως προστεθῶσιν εἰς τὸ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ Ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον καὶ εἰς τὴν ἐν αὐτῷ πολυτιμὸν συλλογὴν, τὴν φέρουσιν τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ, τοῦ ἀποστολῆως καὶ τούτων ἀρχαιοτήτων. Τὰ κιβώτια ταῦτα παρέλαβον ἐκ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ὑπάλληλοι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑΙ

Ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς Β. Διάταγμα δι' οὗ ὀρίζεται ὅτι αἱ Ὀλυμπιάδες θὰ τελώνται ἀνὰ τετραετίαν πλήρη, τοῦ ὑπολογισμοῦ γινομένου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1888 καθ' ὃ ἐτελέσθη ἡ Δ' Ὀλυμπιάς. Ἡ Ε' Ὀλυμπιάς θέλει τελεσθῇ κατὰ τὸ ἔτος 1892, ἡμέρα δὲ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ὀρίζεται ἡ πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν 25 Μαρτίου.

— Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν παρέστη ἐνώπιον τοῦ ἀντιβασιλεύοντος διαδόχου ὁ νέος πρῦτανος τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Μιστριώτης, ὅστις ἀπηύθυνε προσαλαλίαν, εἰς ἣν ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ὁ Ἀντιβασιλεὺς.

— Κατ' αὐτὰς ἐπιτροπὴ ὀρίσθησμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας θὰ παραλάβῃ μετὰ τοῦ διορισθέντος βοηθοῦ τοῦ Νομισματικοῦ μουσεῖου κ. Σβορώνου τὰ ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ μουσεῖῳ κατακείμενα ἐντὸς σακκιδίων καὶ ἐσφραγισμένα ἀπὸ τῆς γενομένης ἐν τῷ Νομισματικῷ μουσεῖῳ κλοπῆς ἀρχαῖα νομίσματα μεθ' ὃ κ. Σβορώνος θὰ προβῇ εἰς τὴν ταξινόμησιν αὐτῶν ἐντὸς τῶν θηκῶν, αἵτινες πρὸ τῆς κλοπῆς κατεσκευάσθησαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Σιναιῆς Ἀκαδημίας, ἥτις θὰ χρησιμεύσῃ καλῶς ἐξασφαλισθεῖσα ὡς νομισματικὸν μουσεῖον. Ἡ αἴθουσα αὕτη θὰ περιλαμβάνῃ βιβλιοθήκην ἐκ βιβλίων ἀναγομένων εἰς τὴν νομισματολογίαν καὶ σιδηρὰ καὶ ἄλλα κιβώτια στερεῶς κατεσκευασμένα ἐντὸς τῶν ὀποιῶν τὴν νύκτα θὰ φυλάττωνται αἱ νομισματικαὶ συλλογαί. Πρὸς τούτοις δὲ θὰ διασκευασθῇ καὶ ἰδιαίτερον ἐκεῖ δωματίον διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκμαγεῖων τῶν διαφόρων ἀρχαίων νομισμάτων τὰ ὅποια θὰ ἀνταλλάσσονται εἰς διπλοῦν γινόμενα πρὸς τοιαῦτα ἐκμαγεῖα ἀλλοδαπῶν μουσείων τῶν νομισμάτων τῶν ὅποιων στερεῖται νῦν τὸ ἡμέτερον μουσεῖον. Ταῦτα κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα».

— Ἐν τῷ ἄρτι ἐκδοθέντι 3 τεύχει τοῦ Β' ἔτους τῆς «Ἑλλάδος» περιοδικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμστερδάμῳ Φιλελληνικοῦ Συλλόγου δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ

κ. Α. Βόλτζ ἔμμετρος γερμανικὴ μετάφρασις τοῦ ἐν τῇ Ἑστίᾳ δημοσιευθέντος κατὰ δεκάμβριον ποιήματος τοῦ κ. Γ. Σουρῆ. «Τὸ τέλος τοῦ κόσμου».

— Ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς ἐν Παρισίοις Νομικῆς σχολῆς ὑπέστη κατ' αὐτὰς μετ' ἐξαιρέτου ἐπιτυχίας τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις ἑλλην σπουδαστῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταγόμενος ὁ κ. Μιχ. Ε. Κεπετζῆς. Ἡ περὶ κηδεμονίας τῶν γυναικῶν (de la tutelle des femmes pubaires) ἐναίσμιος διατριβὴ τοῦ ἐπέστυρεν ἰδίως τὸν ἐπαίνον τῶν ἐξεταστῶν του.

— Μετὰ πολὺμηνον περιοδεῖαν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, ὅπου πολλὰ ὥς ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ φιλομούσου κόσμου καὶ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ πλαγισυλιστῆς κ. Εὐρ. Γκούζας.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

23 Ἰουρίου. Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας «Ελισάβετ ἐπανερχεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν ἐν Κερκύρα ἑσπαυλίν της.

25 Ἰουρίου. Τὴν 11ην π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου ὁ Ἀντιβασιλεὺς περιστοιχούμενος ὑπὸ πάντων τῶν αὐλικῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ παρόντος, δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐδέχθη τὸν νέον πρέσβυν τῆς Τουρκίας Νεδίμ Βέην, ὅστις ἐπέδωκεν αὐτῷ τὰ διαπιστευτήριά του. Τὸν κ. πρέσβυν συνοδεύόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ Βασιλέως κ. Βάσου παρέλαβε καὶ μετέφερεν ἐκ τοῦ μεγάρου τῆς πρεσβείας εἰς τὰ ἀνάκτορα βασιλικὴ ἄμαξα, ὑπεδέχθησαν δὲ αὐτὸν πρὸ τῆς μεγάλης θύρας οἱ αὐλικοί, ἐνῷ ἡ φρουρὰ παρατεταγμένη ἀπέδωκε τὰς κεκανονισμένας στρατιωτικὰς τιμὰς διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως ὁ κ. πρέσβυς ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μέγαρον τῆς πρεσβείας.

ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἀτιωρίον Μομφερράτου Κληρονομικὸν δίκαιον τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ. Μελέτη ἱστορικὴ καὶ πρακτικὴ πρωτεύουσα κατὰ τὸν Β' Σγούτειον διαγωνισμόν. Ἀθήνησι 1890. 8ον Σελ. 300. Τιμὰται δραχμῶν 6.

[Ὁ κ. Ἀντώνιος Μομφερράτος διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου τούτου συγγράμματος προσθέτει νέον σπουδαῖον ἔρανον πρὸς πλουτισμὸν τῆς καθ' ἡμᾶς νομικῆς φιλολογίας. Ὅπως τὰ ἄλλα ἔργα του, ἡ πραγματεία περὶ προγαμίας δωρεᾶς, ἡ μελέτη του περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσηλικῆς κρατήσεως, ἡ ἐκδοσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ Λέοντος καὶ Κωνσταντίου καὶ τοῦ εὐρετηρίου καὶ τῶν προλόγων τῆς Βακτηρίας τῶν ἀρχιερέων, οὕτω καὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα τὸ πρωτεύσαν κατὰ τὸν Σγούτειον διαγωνισμόν ἐπιβεβαίωσεν τὴν ἐπιστημονικὴν φήμην τοῦ νομομαθοῦς ἀνδρός. Ὁ κ. Μομφερράτος ἐργάζεται εὐσυνειδήτως καὶ μετὰ φιλοπονίας γερμανοῦ ἐπιστήμονος. Περὶ τοῦ προκειμένου θέματος γράφων λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ μεταχειρίζεται ὀλόκληρον τὴν σχετικὴν πρὸς αὐτὸ γραμματολογίαν ξένην καὶ ἡμετέραν, μὴ ἀκολουθῶν δὲ τυφλῶς τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, κρίνει αὐτοτελῶς καὶ ἀνεξαρτήτως περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ βασιανίζων τὰς σκέψεις τῶν ἄλλων καὶ ἀποδεχόμενος μόνον ὅτι ἀποδεικνύεται ὡς ὀρθῶς ἔχων καὶ ἀναντίρρητον. Οὕτως ἀποκρούει πειστικῶς γνώμας τοῦ Hellmann, τοῦ Singer καὶ ἄλλων διασημῶν ἐπιστημόνων περὶ πολλῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς γενικῆς φύσεως ἐγένοντο ἀντικείμενα ἐρεῦνης τῶν νομοδιδασκάλων τῆς Γερμανίας καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων ἤρκει νὰ ἐκλέξῃ τις τὰς ἀρίστας γνώμας ἵνα καταρτίσῃ αξιόλογον πραγματείαν. Ἐπειδὴ ἐπρόκειτο περὶ τὸν ἐν Ἑλ-